

Szerkesztési iroda:

Fülpac, Osnak-féle ház,
 havá a lap szellemi részét
 illető közlemények
 küldendők.

Kiadó hivatal:

Pollák Mór könyvnyomdáján,
 havá a hirdetések és
 előfizetési pénzek
 bérmentesen intézendők.

NEMERE.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap.

A háromszéki „Házilpar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkényes tüzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap hetén-
 kint kétszer;
 csütörtökön és vasár ap

Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordva, vagy
 vidékre postán küldve
 Egész évre . . . 6 ft — kr.
 Fél évre . . . 3 ft — kr.
 Negyedévre . . . 1 ft 50 kr.

Hirdetmények díja:

3 hasábos petit-sorért, vagy
 annak helyéért 6 kr.
 Bélyegdíj külön 30 kr.
 Nyitlár sora 15 kr.

A hitel.

A beállott nagy politikai változások sokkal rohamosabb fejlődésnek indultak, mint azt egyelőre képzelnék is. Oroszország követeléseiből semmi kongressusra, vagy konferenciára nem fog engedni Németország magatartása felől senki tisztában nem lehet s így a mozgósítás minden órára várható.

Ezen előjelek az érdekeink megőrzésére szánt lépések kényszerítik monarchiánkat valahára a legerélyesebb intézkedéshez folyamodni. A hatalmas visszatörlnak, mely ma már küszöbön áll, csak előjátékát képezi azon hatvanmillió kölcsön, melyet Andrassy a delegációtól megszavaztatni kér. Férfias elszántsággal kinyilatkoztatja expositójában, hogy ő most „bizalmi szavazatot” nem vár, most neki a monarchia fentartására s eddigi politikájára biztos keresztül vitele céljából hiteltre van szüksége.

A 60 millió kölcsön ugyanis csak pár hétre, a mozgósítás megindítására lesz elég; a háború tovább folytatása előre láthatólag nem 60 milliónyi összegbe fog kerülni. És ezen körülmény elég volt arra, hogy a színházak tábora fellármázza a közvéleményt, miszerint nem is egyébre kell az, csak Bosznia és Hercegovina okkupálására. A gyanúsítások erre egyrást érik a külügyi politikával szemben. Nem kell tehát a hiteltre kért felhatalmazást megszavazni!

Csak hogy a dolog nem így áll.

Teteltőljük a levegőt panaszokkal, hogy az orosz koncentrálna határainak seregeit. Aggódo figyelemmel kísérjük az orosz hadi készülődéseit s tüzhelyeink bizossága felől kétségbe estünk. Nagy szavakkal szembe kőz vetjük a külügyi kormányt, hogy Oroszország monarchiánkkal szemben nem áll a helyzet aggasztó voltának megfelelő kontrollóia alatt. Bizik Oroszországban, melynek pedig egyetlen parancsóra van szüksége s határainkat azonnal átlépheti Ennek a borzasztó eshetőségnek megakadályozására kell a hatvanmillió kölcsön, hogy monarchiánk mozgósíthatson abban a pillanatban, a mikor szükségét látja

A kongressusra ilyen előkészülettel kell felmennünk s ha ott érdekeinknek meg nem felelő határozat kerül felszínre, akkor monarchiánk tudni fogja kötelességét. Ha ellenben a kongressus felszólítja Oroszországot, hogy szüntesse meg vakmerő követeléseivel s nem fogja engedni, hogy Bulgária orosz tartomány legyen; ha megtiltja, hogy Románia és Szerbia orosz vazallusokká váljanak: akkor a békés megoldás lehetséges, különben pedig nem.

Ezt a delegáció be fogja látni s nyugodtak lehetünk, hogy a kért hitelt megszavazza. Bármit mondjanak a „nagy hazafiak”: Andrassy gróf szava még eddig sokat ponderált a hatalmasságok előtt. Önzetlen, becsületos hazafisága nagy erélyvel, páratlan előrelátással párosult s míg egyfelől bizonyosak lehetünk, hogy érdekeinket soha és semmi körülmények között fel nem áldozza, hogy a magyar politikát híven fogja képviselni a hatalmasakkal szemben: addig pillanatig sem kétkedhetünk, hogy ő még mindig ura a helyzetnek s elhallgat előtte a nemzetiségi gyűlölet, megnyílik előtte a nemzetek rokonszerve, melyre pedig nélküle alig lehetne kilátásunk.

H.

* A képviselőház március hó 10-én vasárnap délelben 1 órakor ülést tart, melynek tárgyát fenséges Ferenc Károly főherceg halálának bejelentése képezendő.

* Király ő felsége a közös hadügyminiszter előterjesztése alapján elrendelte, hogy mozgósítás esetében a tábori, tartalék és nagybőv helyőrségi kórházak, egészségügyi osztályainak parancsnokai gyanánt nem aktív szolgálatban álló, e feladatra alkalmas főhadnagyok és őrnagyok alkalmaztassanak.

* A kiegyezési provisorium meghosszabbítása iránt a legközelebbi napokban ismételve tanácskozott Bécsben tartozkodó miniszterünk az osztrák kormányval. A meghosszabbítás szüksége mindkét részről elismertett, de a meghosszabbítás időtartama nézve véleménykülönbség forog fenn a két kormány között, a mennyiben a magyar miniszterek elégnék tartanak egy havi meghosszabbítást, míg az osztrák kormány ismét háromhavi provisoriumot tart szükségesnek.

Anna azt mondta, ma estére egyeztek meg. Jól van, én is ott leszek. Alig várhatom az órát. Hadd tudja meg a világ, mint képes Roth erdősz becsületét megvédeni. Először öt, aztán ama csábitót. Nyolc órakor! Mily örök idő van még addig.

Átfutván e sorokat, mosolyogva kérdé az orvos:

— Nos, meg van-e most ön győződve, hogy valóban nem léptem meg a novella írók közé s hogy e szomorú történetet nem koholtam?

— És a vége? — kérdém sokkal inkább megindulva, semhogy rejtett célására válaszolhattam volna. A jó orvos még mindig nem bocsátotta meg, hogy öt költőnek merészkedtem tartani.

— Nincs is már mit elbeszélnem tovább, — felelte élénken — miután ön valószínűleg kitalálta a befejezést.

— Nem, a költészetnek még mindig rendelkezésre áll egy nyitott rés, melyen ha akarja, hőseit szerencsésen kimenekülhet engedheti; csak a valóság halad az ő barátr, legyetlen útján s tőri részvéttelül össze az áldozatot, melyet magának kiszemelt, — válaszolám én.

Az orvos intett fejével.

— Önnek igaza lehet. Hallja tehát a végét — s kímélt léptekkel sétálva a szobában, folytatta elbeszélését:

„Végre est lón s az erdősz indulni készült. Hogy dühöngtetett szívében s fájdalom, arról, olvassa sorait, fogalmunk lehet Kétszóv fegyverével vállán lépdelt tova az erdőn. Egy ismerőse, kivel ama szerencsétlen estén találkozott, állítja, hogy alig ismerte rá, arca oly borult, oly sajtáságos volt tekintete.

Haza érve, a kertbe sietett.

Mindenütt csend, nyugalom.

A vadász minden óvatosságával, melylyel a

* A magyar és osztrák kormányok közt megállapított új kocsi-posta-tarifája — a pénz- és teherküldemények tetemesen mérsékelt szállítási díjtételeivel — mint a „N. H.” hallja, közelebről életbe fog léptettni.

* A lengyel delegátusok megtartásáról jelentik, hogy a 60 milliónyi hitel ügyében a magyar delegátusokkal teljes összhangban fognak eljárni.

* A bosnyák menekültek eltartására, mint Bécsből jelentik, a külügyér előterjesztésében folyó évi ápril 1-ig kizárólag, ide számítva az utóbbinak póthiteleit, összesen 6 millió forintot fog kérni.

* A képviselőház március 10-én gyűlést tartott. Ghycy Kálmán elnök az ülést megnyitván, bejelenté a háznak, hogy Ferenc Károly főherceg, felséges királyunk édes atyja tegnapielőtt Bécsben elhunyt, meleg szavakban eseteli a boldogultnak szívójságát, lélekemességét, páratlanul jótékony szellemét s kifejezte a ház mély gyászát s szívőből eredt részvétét a felséges uralkodó családot s különösen szeretett felséges királyunkat ért ezen súlyos csapás felett. Javaslata hozza, hogy a képviselőház részvétének jegyzőkönyvével adjon kifejezést s hatalmazza fel az elnökséget a részvétnyilatkozatnak a trón számolásai tolmácsolására s a háznak a tetemesen képviselésére.

A jegyzőkönyv ezután hitelesítettván, az ülést véget ért.

A keleti kérdés.

Az „elvbén” már annyiszor elfogadottnak nyilvántott konferencia, vagy kongresszus még mindig nem látszik közeledni megvalósulásához, s minden újabb sürgöny csak azt bizonyítja, hogy a különböző kabinetek csak kénytelen-kelletlen adják beleegyezésüket, mint ha félnének ugyan a terv megbuktatásával járó felelősségtért, de viszont mint ha vajmi keveset remélnének ez újabb nemzetközi tanácskozmánytól, melyre épen ezért nem is nagyon sietnek.

Oroszország szintén nem nagyon siet. Diplomaciai körökben elterjedt hír szerint Oroszország talált már új ürügyet is a halogatásra, s a kongresszus tervét, mint általában minden más legcsekélyebb mozzanatot is felhasználja, hogy elbizakodott követelésekkel lépjen fel. Legújabb „óhaja” az, hogy az angol flotta még a kongresszus megnyitása előtt vonuljon vissza a Márványtengerről, mely esetben az orosz csapatok is visszatérnének San Stefanóból Drinápolyba. Ezen „óhaj” pedig oly élénken él az orosz cár keblében, hogy állítólag ennek tekintetbevételétől függ a kongresszus létrejövetele is.

vadat meglepni igyekeznek, vonult a nyári lakhoz közel. . .

Most halk susogást hall. Az ablakok végre tárva. Oly nyugodt a hűtlen nő minden meglepetéstől. De teljesen bizonyossá kell lennie, mert a susogásban csalódhatik, talán a falevelek okozhatják, melyekkel a szellő játszik.

Egy kémlő tekintetet vetett az ablakon át. Szíve hevesen dobogott.

Egy nő s egy férfi ül ott a kis kereveten s bizalmasan átölelve tartják egymást. A holdfény rezgő sugara épen Margit mosolytól derült úde arcára esett; a fiatal ember vállára támaszkodva, örömittasan lesni látszék a szavakat ajakáról.

Most végkép elveszté az erdősz máskor oly higgadt meggondoltságát. Vad bőszilet ragadta meg. Tehát mégis valóság, egyetlen valóság! S ő még mindig reméli merte e percig, hátha csalódott nővére.

Egy-két lépéssel hátrált az ablaktól, fegyverét arcához emelte, célzott — s egy lövés dördült el az éj csendében.

Egy tompa zuhanás és remült síkoltás követte a lövést.

Benno fegyverét ismét célozva emelte fel, hogy terve szerint a gyűlölt vetélytársat is kivégezze, ekkor eme kétségbeesett hangú kiáltást hallja:

— Hiszen csak tréfa volt! Oh istenem! Roth visszahökken; a hang ismerősnek tetszett előtte. A fiatal emberben, ki most a nyitott ablakhoz lépett s vad kétségbeeséssel tárta szét karjait — nővére vonását ismerte fel.

— Anna, te vagy? — ordítá magán kívül.

— Hiszen csak tréfa volt! Kissé féltékeny akartunk tenni és te megöled. S mindennek magam

TÁRCA.

Csak tréfa volt.

— Elbeszélés. —

(Vége.)

Észrevettem, hogy imént elárult hitetlenségemet akarja legyőzni, a legkisebb ellenvétést sem tettem s egy kis futólagos keresés után beirt füzetet tett elem, melynek utolsó lapján a következők valának:

„Bolyongtam az erdőben, mint felhajtott vad, de, sehol nem találom nyugtot. — S ez valóság? Ó nem szeret többé engem, egy mást szeret s elég képmutató hizelegni a helyett, hogy ezt nekem nyíltan elárulná magaviseletével. Ah, és én mindig azt hívem, kék szemei nem képesek valótánságot beszélni. Annyi hűség, annyi becsületesség látszott bennök s ez mind csak képmutatás lett volna! Ezt hinni sem tudom, ez örülté tesz. De Anna sem hazudik. Oh, agyam forró lávaként ég s szívem . . . Azt gondolta talán, hogy ezzel fájdalmat sem okoz nekem, hiszen nem tudok érezni, mert mindig oly nyugodt vagyok. Alakoskodunk kell tehát legszentebb érzelmeinket is?!

Azt hiszem, Margit megért engem, nem szükség sokat beszélnem, hogy meggyőzzem arról, mint érez szívem s mily mélyen, véghetetlenül szeretem őt

S egy más jön, üres hízlegésekkel árasztja el s ő azonnal nyakába borul. De türelem! hadd tudja meg, mily szenvedélyesen tud fellobogni eremben a hidegnek látszó vér, minő irtóztató a vihar, mely most e kebelben dühöng. Bizonyossá kell lennem s ha az megvan, ha igaz, akkor . . . akkor . . .